

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ

Факультет аудіовізуального мистецтва

Кафедра кінотелережисури та сценарної майстерності

ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ДІЇ В КАДРІ

ПРОГРАМА

та навчально-методичні матеріали

для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
які навчаються за напрямком 02 «Культура та мистецтво»,
спеціальність 021 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво»

Освітньо-професійні програми

**«Режисура телебачення та аудіовізуальних проєктів»,
«Кінотелережисура»**

Харків, 2023

УДК 778.5(073)
В 42

Друкується за рішенням науково-методичної ради ХДАК
(протокол № 13 від 7 червня 2023 року)

Рецензенти:

Черкасова Н.О., кандидат мистецьких наук, доцент, кафедри кінотелережисури та сценарної майстерності Харківської державної академії культури

Коваленко Ю.Б., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри телерепортерської майстерності Харківської державної академії культури

Укладач:

Борис Фарафонов, ст.викладач кафедри кінотелережисури та сценарної майстерності

В 42 **Візуалізація дії в кадрі** : прогр. та навч.-метод. матеріали для здобувачів першого (бакалавр.) рівня вищої освіти, які навчаються за напрямками 02 «Культура та мистецтво», спец. 021 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво», освітньо-проф. програми: «Режисура телебачення та аудіовізуальних проєктів», «Кінотелережисура» / М-во культури та інформ. політики України, Харків. держ. акад. культури, Ф-т аудіовізуал. мистецтва, Каф. кінотелережисури та сценарної майстерності ; [уклад. Б. Я. Фарафонов]. – Харків : ХДАК, 2023. – 12 с.

Курс повинен сформувати систему теоретичних та практичних знань в галузі режисури аудіовізуальних творів в контексті того, що вона є визначальною для розуміння основної фахово спрямованої дисципліни спеціальності і дає можливість здобувачам в ході її вивчення розібратися у фундаментальних питаннях фахової діяльності на рівні їх сучасного теоретичного усвідомлення та існуючих мистецьких практик. Видання містить програму курсу, теми практичних занять, тематику самостійної роботи здобувачів, рекомендації до виконання контрольної роботи, перелік питань для самоперевірки, список рекомендованої літератури.

Для викладачів, здобувачів за першим (бакалаврським) рівнем.

УДК 778.5(073)

Харківська державна академія культури, 2023 рік.
Б.Я. Фарафонов, 2023 рік.

ЗМІСТ

Вступ	4
Програма навчальної дисципліни	5
Теми практичних занять	7
Теми самостійної роботи здобувачів	7
Рекомендації до виконання самостійної робіт	8
Перелік питань для самоперевірки	11
Список рекомендованої літератури	12

ВСТУП

Загальний обсяг дисципліни складає 4 кредити ЄКТС/ 120 годин, з них 40 годин аудиторної роботи та 80 годин самостійної роботи здобувача. Форма навчання денна, що передбачає аудиторні заняття та самостійну роботу здобувача вищої освіти. Розподіл за формами організації освітнього процесу та видами навчальних занять: лекції – 10 годин, практичні – 30 годин, самостійна робота здобувача – 80 годин.

Підсумковий контроль – залік.

Міждисциплінарні зв'язки навчальної дисципліни: вивченню курсу мають передувати, або вивчатися паралельно, такі дисципліни як Основи режисури аудіовізуальних творів, Режисура аудіовізуальних творів, Теорія драми та Сценарна майстерність, Історія образотворчого мистецтва, Основи операторського мистецтва та Майстерність оператора аудіовізуальних творів, Теорія та практика монтажу аудіовізуальних творів, Звукорежисура аудіовізуальних творів.

Мета курсу: закласти основи фахово спрямованого мислення здобувачів; дати уявлення про поняття візуалізації дії в конкретиці зображення екранного твору та розкрити важливість цієї проблеми в процесі творення екранного продукту; познайомити з конкретикою роботи режисера над вмотивованою візуалізацією драматургічної дії в процесі як формування режисерського задуму екранного твору (проблеми які виникають в ході процесу формування і методика їх вирішення), так і в процесі безпосередньо виробництва твору; сформуванню систему теоретичних фахових уявлень щодо процесу творення екранного твору.

Програмою навчальної дисципліни «**Візуалізація дії в кадрі**» передбачено поєднання практичних умінь та навичок творення з теоретичними знаннями, що сприяє більш глибокому осмисленню та розумінню специфіки екранної творчості, розвитку творчого потенціалу особистості здобувача та самостійного критичного мислення, формуванню його ціннісних орієнтацій, адекватних соціокультурним реаліям.

Статус дисципліни – обов'язкова.

Форми навчальної роботи: лекції, практичні заняття, самостійна робота здобувачів, консультації. Лекційні заняття мають інтерактивний пізнавальна-прикладний характер. Практичні заняття проводяться на інтеграції різних видів діяльності здобувачів: навчальної, наукової, практичної, креативної тощо.

Методи навчання. Основними методами навчання мають виступати як традиційні методи викладання, так і методи які забезпечують інноваційну модель проблемного навчання. Зокрема це такі, як проблемний метод (метод проблемного викладання); частково-пошуковий метод (евристичний); пояснювальна-ілюстративний (інформаційно-рецептивний); репродуктивний; дослідницький.

Також під час викладання предмету, викладач має, по можливості, використовувати індивідуальний (особистісний) підхід до здобувачів, який є основою особистісно зорієнтованого навчання.

Форми контролю: поточний, проміжний, підсумковий, завдання самостійної роботи (у тому числі, відповідно до рекомендацій кафедри, контрольна робота).

Завданням *поточного контролю* рівня знань є перевірка вивченого матеріалу, визначення ступеня його засвоєння, формування навичок самостійної роботи з джерелами

інформації та спроможності осмислення здобутої інформації та її інтерпретації; а також розвиток навичок усної самопрезентації. Здійснюється під час аудиторних занять.

Проміжний контроль рівня знань передбачає перевірку виконаних протягом вивчення відповідних тем, завдань самостійної роботи здобувачів. Здійснюється під час проведення модульна-тематичних атестацій. Атестація (за потреби) передбачає індивідуальну перевірку знань матеріалу навчального курсу.

Підсумковий контроль виконується з метою оцінювання рівня знань, умінь та навичок, напрацьованих здобувачем протягом вивчення курсу. Система підсумкового контролю передбачає оцінювання рівня знань всіх тем навчальної дисципліни. Загальний бал складається з суми балів з усіх видів навчальної роботи згідно зі структурою залікових кредитів та балів, отриманих під час заліку. Здобувач допускається до підсумкового контролю за умови виконання усіх навчальних завдань і наявності позитивних результатів з усіх форм поточного та проміжного контролю. Кількість балів, які здобувач може отримати за результатами підсумкового контролю не може перевищувати 25% від загальної кількості балів (100 балів), які передбачені за вивчення навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль вивчення дисципліни **«Візуалізація дії в кадрі»** передбачено у формі заліку.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна є фактично продовженням поглибленого курсу з режисури екранних творів і вивчається після опанування КВЗ «Режисерський задум: принципи втілення».

Предметом цієї навчальної дисципліни виступає проблема візуалізації дії на рівні кадру, як динамічної картини, яка має свій зміст та композиційне, світлове й колористичне рішення. Метою вивчення цього навчального курсу є опанування режисерським інструментарієм, що безпосередньо відноситься до зображення.

Вміння читати зображення напрацьовується і потребує від людини не лише уміння бачити в елементах зображення на картинному полі кадру певні візуальні знаки як вказівки на щось більше аніж те, що зображене, але й уміння зіставляти факти й робити узагальнення, спираючись на фактологічну базу, яку надає йому зображення.

Теоретична частина курсу

Тема 1. Візуалізація як проблема перекладу з вербального на іконічне.

- 1.1. Поняття «візуалізація».
- 1.2. Візуальні (іконічні) тексти.
- 1.3. Екранний твір як аудіовізуальний текст.
- 1.4. Структура та структурні одиниці аудіовізуального тексту.
- 1.5. Висновки.

Тема 2. Кадр в кіно як «динамічна картина».

- 1.1. Значення «картинної рами» для живопису та в кіно.
- 1.2. Інша реальність та її закони.

1.3. Кадр як зображення, та кадр як відображення: рівні існування кадру щодо змісту, або як зображення стає мовою.

1.4. Висновки.

Тема 3. Перехід вербального в зображення: «читаємо» картину.

3.1. Картина як оповідь про подію.

3.2. Оповідні елементи: сюжет, композиція, світло, кольори, виразність дії.

3.3. Зображальний жанр та зміст: взаємостосунки.

3.4. Висновки.

Тема 4. Режисерський етюд за картиною.

4.1. Аналіз першоджерела (картини).

4.2. Ієрархія сприймання (послідовність бачення – зчитування сюжету).

4.3. Сценарна конструкція етюду (що за чим ми показуємо).

4.4. Візуальне узгодження екранної оповіді.

4.5. Висновки.

Тема 5. Візуальні ознаки драматургічного жанру.

5.1. Жанр та ілюзія реальності: взаємовідносини.

5.2. Екранний простір кадру та його вплив на сприймання драматургії відносин.

5.3. Оптичні спотворення та їх вплив на сприймання зображення.

5.4. Кінематика руху в кадрі.

5.5. Колір як виражальний засіб.

5.6. Гротеск та імпресія як принципи утворення стилю.

5.7. Висновки.

Практична частина курсу

Практичну частину курсу умовно можна поділити на три етапи: навчання аналізувати твір живопису, створювати на основі аналізу сценарій режисерського етюду за картиною, реалізовувати сценарій таким чином, щоб екранний твір за змістом та естетикою, відповідав своєму прототипові.

Тема 6. Практичний аналіз твору живопису.

Жанровий живопис в зображальному мистецтві. Картина як сюжетне зображення.

Особливості сюжетного живопису.

Тема 7. Оповідь за картиною.

Зчитування сюжету. Методом від конкретики зображення, до побудови комплексу запропонованих обставин. Персонажі як детерміновані зображенням характери.

Сюжетний хід в живопису. Творення сюжету і сценарію.

Тема 8. Режисерський етюд за картиною.

Визначення пріоритетів та формування Задуму екранного твору. Підготовчий період.

Зйомка та монтаж етюду. Аналітичний розбір результату.

ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Практичне заняття № 1 (тема 6. Практичний аналіз твору живопису).

1. Жанровий живопис в зображальному мистецтві: ознайомчий нарис. Наведення прикладів з акцентуванням на тому, що саме є характерним для цього напрямку та чому він мав таку популярність у людей.
2. Картина як сюжетне зображення. Зміст та форма. Зумовленість змісту історичним часом. Етнічні та історичні особливості жанрового живопису.
3. Особливості композиційних рішень у жанровому живописі.

Практичне заняття № 2 (тема 7. Оповідь за картиною).

1. Оповідь за картиною як практичне завдання.
2. Зчитування сюжету – методика виконання. На прикладі показуємо як це робиться.
3. Від конкретики зображення до побудови комплексу запропонованих обставин (на матеріалі картин, запропонованих здобувачами).
4. Персонажі, як детерміновані зображенням характери.
5. Творення сюжету і сценарію.

Практичне заняття № 3 (тема 8. Режисерський етюд за картиною).

1. Визначення пріоритетів та формування Задуму екранного твору на матеріалі роботи над твором живопису.
2. Підготовчий період. Розробка технологічного сценарію.
3. Зйомка та монтаж етюду.
4. Аналітичний розбір результату.

ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧІВ

Для оволодіння матеріалом курсу окрім аудиторної роботи значна увага приділяється самостійній роботі здобувачів. Вона є основним способом оволодіння навчальним матеріалом у час, коли аудиторні заняття зведені до мінімуму, або навчання проходить у дистанційному режимі. Самостійна робота здобувачів є невід’ємною складовою процесу вивчення конкретної дисципліни. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння здобувачами у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався в ході аудиторних занять.

Підготовка до аудиторних занять, до проміжного та підсумкового контролю знань відбувається згідно робочої/навчальної програми.

Під час самостійної роботи здобувачів передбачається:

- ознайомлення та конспектування навчальної літератури;
- пошук та перегляд джерел інформації за тематикою навчальної дисципліни (в тому числі і в мережі Інтернет);
- робота з ілюстративним та відеоматеріалом;
- інші форми роботи (в тому числі і творчі).

Тема	Назва теми самостійної роботи	Кількість годин
1	Візуалізація як проблема перекладу з вербального на іконічне: робота з конспектом, робота з першоджерелами, перегляд рекомендованого візуального матеріалу.	4
2	Кадр в кіно як «динамічна картина»: робота з першоджерелами, робота над конспектом, перегляд візуального матеріалу за темою.	4
3	Перехід вербального в зображення: робота з першоджерелами, пошук інформації за темою, робота з візуальною інформацією.	4
4	Режисерський етюд за картиною: робота з конспектом, знайомство з першоджерелами, пошук в Мережі додаткового матеріалу за темою.	4
5	Візуальні ознаки драматургічного жанру: робота з конспектом, ознайомлення з першоджерелами за темою, пошук творів живопису в Мережі, які можна використати як аргументи в дискурсі за темою.	4
6	Практичний аналіз твору живопису: пошук картини для аналізу та її узгодження з викладачем, аналіз живописного твору за методикою, що була надана від час вивчення теми 3, на основі аналізу складання звіту та сюжетної конструкції твору.	16
7	Оповідь за картиною: на основі проведеного аналізу твору живопису, робота над сценарієм етюду з обов'язковим режисерським аналізом сюжету. Оформлення сюжету та режисерського аналізу в розширену сценарну заявку з подальшою її розробкою у разі затвердження до виробництва.	16
8	Режисерський етюд за картиною: проведення повного комплексу підготовчого, зйомочного та монтажно-тонуального періодів виробництва для отримання закінченої виробництвом екранної роботи.	28
Усього годин		80

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ВИКОНАННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студентів у процесі вивчення курсу «Візуалізація дії в кадрі» передбачає декілька різновидів діяльності, які виносяться як контрольні роботи, що засвідчують рівень та якість опанування навчальним курсом. Це:

1. Робота над конспектом лекцій.
2. Самостійне вивчення першоджерел.
3. Робота над практичними екранними завданнями (екранні вправи та екранні навчальні роботи).
4. Ознайомлення з екранними творами, визнаними художньою спадщиною національного та світового кінематографа.

Робота над конспектом лекцій

Специфіка лекційної частини курсу «Візуалізація дії в кадрі» полягає в тому, що канонізованої навчально-методичної літератури, а також підручників, які визнані як фундаментальні при опануванні фахом режисури екранних творів, не існує і ми маємо або конспекти лекцій визнаних режисерів, або мемуарного характеру посібники, які відображають погляд на проблему того чи іншого практика екранної творчості. Саме тому робота над конспектом лекцій, який складається з матеріалів, що подаються викладачем в ході лекційних занять та виявляються під час самостійної роботи над першоджерелами та в ході виконання навчальних вправ, має велике значення для формування фахової

свідомості студента. Доцільним є ведення конспекту (робочих записів) за певною системою:

1. Теоретичні положення та пояснення до них.
2. Першоджерела та коментарі до них.
3. Практичний досвід та коментар до нього (творчий щоденник).
4. Особистий довідник.

Така структуризація дозволяє певною мірою структурувати отриману під час навчання інформацію і систематизувати її, що сприяє формуванню певної моделі фахової свідомості та формуванню необхідних фахових компетенцій.

Процес опанування навчальною дисципліною, бо вона є практично-теоретична і в якості кінцевого результату передбачає певний екранний доробок, повинен бути зорієнтованим на творчому засвоєнні та практичному застосуванні отриманих в ході занять теоретичних знань та формуванні практичних умінь творення екранного твору.

Як вірно зазначають методисти, накопичення теоретичних знань та уявлень не має бути самоціллю, бо без застосування в практичній діяльності (тобто творенні екранного продукту), ця інформація не є актуальною і не відкладається в довготривалій пам'яті.

Необхідність чіткого та акуратного ведення конспекту зумовлена його актуальністю у подальшому фаховому житті студента, він стає своєрідним робочим довідником та фаховим щоденником. Звичка занотовувати та аналізувати свій безпосередній, або чийсь, тобто опосередкований, фаховий досвід, дає можливість прискорити процес фахового зростання. В будь якій сфері діяльності окремі фахові поняття та визначення знаходяться у певному взаємозв'язку, тому невірне визначення або тлумачення одного породжує ланцюгову реакцію невірного тлумачення інших, що веде до кризи фахової свідомості, яка неодмінно впливає на фахову діяльність. Запобіганням цьому стає робота над термінологією, виховання певної культури спілкування професійною мовою, що потребує від викладача часу та терпіння.

Робота над першоджерелами та коментарі до них.

Вивчення теоретичного доробку класиків екранної режисури займає значний обсяг часу самостійної роботи студента. Найбільш корисною, нам вважається така послідовність дій: ознайомлення зі змістом, передмовою та післямовою, що дає загальне уявлення про першоджерело, потім читання основного масиву тексту з виділенням основних тез автора, визначенням проблемних питань та варіантів відповідей на них. Обов'язковим є визначення невідомих слів, термінів, незнайомих імен, для чого треба звертатись до енциклопедій і словників.

Дієвим засобом засвоєння матеріалу є складання конспекту першоджерела – стислий виклад основних положень і висновків в їх логічній послідовності з цитуванням найбільш значних думок автора. В конспекті необхідно вказати прізвище та ініціали автора, назву твору, місто, видавництво і рік видання, загальну кількість сторінок. При використанні цитати необхідно зазначити номер сторінки, на якій знаходиться вислів. В якості першоджерел часто виступають статті у збірках та періодичних виданнях. В цьому випадку, після назви статті зазначається назва збірки або періодичного видання, місце і рік видання (коли це журнал, місце видання не вказується), сторінки, на яких знаходиться матеріал. При використанні цитати із статті, номер сторінки не зазначається.

Конспектування першоджерел – важливий спосіб глибокого засвоєння знань, виробу вміння творчо мислити та розуміння еволюційних процесів, що відбувалися у світовому та національному кіномистецтві.

Практичний досвід та коментар до нього (творчий щоденник).

Виконання практичних екранних робіт пов'язане з накопиченням досвіду творення, що архіважливе для формування майбутнього фахівця в галузі екранного мистецтва та виробництва. Методика опанування прийомами творення зазвичай визначає, що кожен прийом виконує певне завдання, що практика творення потребує вмотивованості його застосування. Розуміти доцільність використання прийому допомагає фіксація аргументів на його користь і аналіз якості (технічної та художньої) коли робота закінчена. Тільки в цьому випадку можна казати, що кінематографіст зможе бути естетично переконливим і його твір впливатиме на свого глядача. Для формування цілеспрямованої, економної, а тобто ефективної діяльності в процесі виробництва, суттєву роль відіграє творчий щоденник у якому фіксуються хід роботи над практичними зйомочними вправами від постановки завдання, до аналізу технології і якості його виконання. Ця форма самостійної роботи, започаткована С.М.Ейзенштейном брала початок від тих робочих записів, що робив режисер в ході роботи над своїми фільмами і цей метод він пропонував своїм учням, коли викладав режисуру кіно у ВДІКу. Ефективність творчого щоденника не викликає сумнівів. Його ведення привчає до системної роботи над помилками і привчає до постійної аналітичної роботи, до постійного аналізу свого труда. Невипадково майже всі провідні режисери кіно 20 століття в тій чи іншій формі використовували цей метод самовдосконалення.

Особистий довідник.

Певною мірою це систематизована інформація фахового характеру, необхідна початківцям (і не тільки) як підказка в роботі, як оперативна інформація, що може впливати на прийняття рішень в ході роботи над екранним твором. Своєрідним прототипом особистого довідника є «Словник театру» Патріса Паві, в котрому в стислій формі розглянуті найбільш актуальні теоретичні та практичні питання виникаючі в ході роботи над виставою, проте в галузі екранного мистецтва такого плану особистий порадник, конспект власного досвіду, не менш потрібен. І творчий щоденник і особистий довідник є тими формами фахового самовдосконалення, які супроводжують творчу особистість протягом усього його професійного, творчого життя.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ САМОПЕРЕВІРКИ

1. Що означає поняття «візуалізація»?
2. Що таке «візуальні тексти»?
3. Які ви знаєте структурні одиниці аудіовізуального тексту?
4. Яке значення має «картинна рама» для живопису та кіно?
5. Які ви знаєте рівні існування кадру щодо його змісту?
6. Чим «кадр зображення» відрізняється від «кадру відображення»?
7. Чому картину можна вважати «оповіддю про подію»?
8. Чому сюжет, композиція, світло, кольори, виразність дії можна вважати елементами екранної оповіді?
9. Що таке «ієрархія сприймання навколишнього світу» і на чому вона побудована?
10. Що таке «візуальне узгодження екранної оповіді»?
11. Які взаємовідносини існують між драматургічним жанром та ілюзією реальності світу на екрані?
12. Як екранний простір кадру впливає на сприймання драматургії відносин?
13. Що таке «кінематика руху в кадрі» та як вона впливає на сприймання зображення?
14. Яким чином колір працює як виразальний засіб?
15. Чи можуть гротеск та імпресія зображення бути принципами утворення стилю?

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Обов'язкова:

1. Брюховецька Л.І. Кіномистецтво: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Київ, Логос, 2011.391 с.
2. Горевалов С., Десятник Г. Вступ до спеціальності «Кіно-, телемистецтво»: навчальний посібник. К. : КНУ, 2014. 132 с.
3. Горпенко В.Г. Архітектоніка фільму. В 5-ти т: 3 - 1,3 – 2; К. ДІТМ, 2000.
4. Десятник Г. Від задуму до екрана: текстилекції. Київ : КНУ, 2015. 226 с.
5. Зубавіна І. Б. Час і простір у кінематографі. Київ : Щек, 2008.
6. Ілляшенко В. Книга режисури. Київ: Вік, 2002.144 с.
7. Лебедев О. Пластичність кінематографічного зображення та її складові // Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2013. Вип. 13. С. 160–168.
8. Шкляревський Г. Вікно у реальність. Режисура аудіовізуальних мистецтв. Київ : видавець Карпенко В. М., 2014.
9. Шкляревський Г., Терещенко Ю. Режисура. Морфологія і синтаксис екранних мистецтв. Київ: Альма-Прес, 2004. 320 с.
10. Screenplay: The Foundation of Screenwriting. Syd Field / «Dell Publishing Company» 1979/ 320 p.

Додаткова:

1. Безклубенко С. Д. Відеологія: основна теорія екранних мистецтв. Київ : Альтерпрес, 2004. 328 с.
2. Горпенко В.Г. Монтаж: кіно, телебачення. К. КиМУ, 2003.
3. Довженко О.П. Твори. В 6-ти т. К. Дніпро, 1983.
4. Лебедев О. Пластичність кінематографічного зображення та її складові // Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. 2013. Вип. 13. С. 160–168.
5. Story: Style, Structure, Substance, and the Principles of Screenwriting. Robert McKee. HarperCollins e-books; 1st edition (September 28, 2010) 490 p.

Інформаційні ресурси Інтернет

1. Державне агентство України з питань кіно – URL: <http://dergkino.gov.ua/>
2. Національна спілка кінематографістів України –
3. URL: <http://www.ukrkino.com.ua/home/>
4. Інтернет-журнал про авторське кіно «Cineticle» – URL: <http://cineticle.com/>
5. The Hollywood Reporter – URL: <https://www.hollywoodreporter.com/>
6. Variety – URL: <https://variety.com/>
7. Український онлайн-кінотеатр ТакFlix – URL: <https://takflix.com/uk>

Навчально-методичне видання

ВІЗУАЛІЗАЦІЯ ДІЇ В КАДРІ

ПРОГРАМА

та навчально-методичні матеріали
для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,
які навчаються за напрямками
02 «Культура та мистецтво»

Укладач:

Фарафонов Борис Якович

Комп'ютерний набір і верстка Б. Фарафонов

Видається в авторській редакції

Підписано до друку 07.06.2022 р. Формат 60x84/16
Гарнітура «Times». Папір для мн. ап. Друк різнограф
Ум. друк. арк. Тираж 100. Зам. №
ХДАК, 61057, Харків – 57, Бурсацький узвіз, 4
Надруковано в лаб. множ. техніки ХДАК